Abrahami Ortelii:
Theatri Orbis
Terrarum Parergon
Sive Veteris geographiae Tabulae.
Cura et Studio
Balthasari Moretii.
Antverpiae M.D.C.XXIV
Ex Officina Plantiniana. 2.

Thracia.

Sub Thraciae nomine plures comprehenduntur regiones et populi.

Secundum Indos enim omnium maximam esse, scribit Herodotus.

Plinius enim eam Istro flumine, Ponto et Propontide, Aegeo mari, et Strymone fluvio definit. imò Peneo, Strabo 1 ex Homeri sententia.

Scordiscos his annumerat Marcellinus:

Appianus cum Illyrio coniungit.

sic quoque Mela, ab Occidente, qui et à Mauritie Athos ei montem addit.

plerique veterum etiam Pallenen ei insuerunt.

Imò, si Eratostheni credendum est, Tempus mons est qui Thraciam à Macedonia disparat.

Multò autem secius Strabonis sententiae 7. (nam apud ipsum Strabonem tota Thraciae descriptio periit.) haec enim ad ostium Nessi Thraciam à Macedonia separat.

Atque posterioribus temporibus non multò minori amplitudine extensa fuit.

Ammianus namque, Procopius, Sex. Rufus, et liber Notitiarum, in has sex provincias, Moesiam secundam, (quae inferior est) Scythiam, Europam, (hanc partem sub universaliori voce indigetantes), Rhodopam, Haeminontum, et Thraciam, speciali nomine sic dictam, dividunt.

Inde Thraciarum multitudinis numero mentio, apud Trebellium et Orosium.

Tabula autem haec nostra non tam longè versus Arctum extenditur. in qua circumscribenda secuti sumus Ptolemaeum: qui eam Haemonte à ceteris Septentrionalioribus regionibus secludit.

(2 nodordi)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Atque hanc veram Thraciam putamus, sic dictam à Thraca nympha incantatrice, ut Eustathius docet, ex Arriano, cùm primò Perca nominabatur,
quae quoque (multis ita sentientibus) Aria, Odrysa, Crestonia, et Scytonia dicta fuit.
Thraces verò Thiras apud Hebraeos nominati, Iosephus, gravissimus auctor testis est.
Dictas Ptolemaeus quatuordecim in Thracia prefecturas habet,
Danthelticam, Sardicam, Usdicesicen, Selleticam,
Maedicam, Drosicam, Coeleticam, Sapaeam, Corpialicam,
Caenicam, Pessicam, Bennicam, Samoeam et Urbanam.
In quinquaginta strategias eam [illegible] Plinius.
Atque hanc veram Thr[illegible]mmianus assimilat formae cornuti sideris, sive theat[illegible] superiorem partem claudun montes, quì hanc eandem à [illegible]cia ditiscunt.
Inferior paro se versus [illegible] pelago aperit.
De hujus regionis natura hoc Virgilius:
Terra procul vastis colitur Marortia campis.
Plutarchus vastas habere paludes, praealtisque amnibus et frequentibus divisam tradit.
Fertilem frugum rigore, facit Plinius, huiusq; triticum laudat à pondere, tertiumque ci locum praebet.
Vitiferam esse, in primis circa Biblinam (quae Oesyma est) Athenaeus asserit.
et vinum Maroneum celebratur à Plinio.
Homero quoque auctore, vinum ex Thracia advehere solebant Achivorum naves.

(auo dordi)

AKADEMIA

Aurifodinas esse in Pangeo monte, Xenophon; et circa Philippos, Strabo, tradunt.

Thracius hic quoque lapis, qui aqua accenditur, et oleo restinguitur, teste Plinio.

Sed quia eam nemo veterum melius describit Pomponio, ejus ipsius hic verba ponam: Regio nec caelo laeta, nec solo. et, nisi quà mari propior est, infecunda, frigida, eorumq, quae seruntur, maligne admodum patiens. Raro usquam pomiferam arborem, vitem frequentius tolerat: sed nec eius quidem fructus maturat ac mitigat, nisi ut frigora objecta frondium cultores arcere. Viros benignius alit, non ad speciem tamen: nam et asper et indecorus corporum habitus est; ceterum ad ferocitam [illegible] et numerum, ut multi immites, sint, maximè fera[illegible]

Hoc ultimum attestatur q[illegible]anias, qui dicit eam multitudine hominum adeò abundare, ut, si gallian excipias, cujus fortè natuni, hominum frequétia anteponi poste videatur.

Item Herodotus, qui dicit gentem maximam post Indos esse.

Livius eam impavidam et ferocissimam gentem vocat, et Solinus validissimam.

Saevissimi omnium gentium sunt Sex. Rufo.

docet exemplo hoc Florus, dum scribit, quosdam à Romanis captos catenas morsibus tentasse, atque ita feritatem suam ipsos punivisse.

Ad hanc immanitatem ab infantia instituit, docet Sidonius his verbis:

(Αυτοκράτορ)

(Θεοδοσία)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Excipit hic natos glacies, et matris ab alvo
Artus infantum molles nix *Cimbrica durat. * aliàs sirica.
Pectore vix altius quisquam, sed ab ubere tractus
Plus potat per vulnus equum; sic lacte relicto,
Virtutem gens tota bibit. Crevere parumper,
Mox pugnam ludunt jaculis: hos suggerit illis
Nutrix plaga locos. pueri venatibus apti,
Lustra feris vacuant. rapto ditata juventus,
Iura colit gladii: consummat denique senectus
Non ferro finire pudet. Tali ordine vitam
Cives Martis agunt.

Sed addamus his D. Iustinianus p. in Authenticis hoc de iisdem elogium: Illud in confesso est, Thracum regionem nominet, statim unà cum dicto virili [illegible] dam animum, ac militarium copiarum, bellorum, ac [illegible] cogitatio subeat. Sunt enim istæ ingenita, et quasi patrio quodam jure huic regioni attributa. Animosam Thracum sapientiam commendat Val. Maximus. Thracum genus Barbarico proximum, dicit Thucydides; et ubicunque non timet, ibi maximè sanguinarium.

Dum tonat fulguratq; in caelum sagittas excutiunt, Deo minantes, quòd nullum alium praeter suum esse arbitrantur: teste Herodoto lib. 4. qui lib. 5. deos abis coli asserit hos solos, Martem, Liberum, Dianam, et Mercurium.

Idem tamen lib. 9. horum indigenam deum Pestorum nominat.

Bellonam eos quoque adorare, scribit Ammianus.

His diis, auctore Eusebio, homines mactabant sacrificabantque, antequam ad bellum exirent.

(anno Domini)

In quo ingentis longitudinis rhompheis utebantur, teste Livio.
Cassides gestabant è pelle vulpina, ferentes praeterea iacula,
peltas, et pugiunculos.
E bello atque raptu vivere, (teste iterùm Herodoto lib. 5.) his
pulcherrimum. otiosum esse, pro honestissimo; agricultorem
verò, pro contemptissimo habetur.
Colore fulvos et caeruleos esse scribit T. Stromatum
Clem. Alex. comatos Homerus.
In vertice crinitos dicit Iul. Pollux. Pueri aj notis esse frontes,
nobile judicatur: non esse notatas puteis, ignobile: ut refert
Herodotus lib. 5.
Sed et conjuges suas notis [illegible]ere, addit Plutarchus, quod
idem docet Athenaeus 12.
Quoslibet autem uxores ptures habuisse, Heraclides auctor et
Sex Empiricus est.
Strennos potatores et vinosos fuisse, constat. et vinum melle
miscuisse, ex Plinio didicimus.
Vini usum quibusdam ignotum esse, apud Pomponium lego; et
epulantibus, ubi super ignes quos circumsident, quaedam
semina ingesta sunt, similem ebrietati hilaritatem ex
nidore contingere.
Athenaeus scribit, eos potionis quoq; genus habuisse, quod
brytum vocabant, ex hordeaa et frugibus confectum.
Suidas tamen tradit, eos vini reliquum, quod compotores in

compotationibus non ebibissent, in eorundem vestes effundere. Idem allio delectari, utpote calido, cùm regionem incolant frigidam.

Pro sale servos permutare hos tradit Iul. Pollux.

Inde sale empti dicebantur nullius pretii servi.

Idem ascarum sive magadam, musicum instrumentum, hos invenisse, ex Canthari sententia tradit lib. 4. c. 9.

Sed de horum moribus plura apud Auctores à me citatos, Herodotum prae ceteris, Athenaeum, Salinum, Pomponium et Heraclidem in Politiis.

Etsi autem barbari, de animi tamen immortalitate quidam benè sentiunt: quippe primam emori, sed id melius esse quàm vivere, creditque; atque lugentur apud hos puerperia, natique defleuntur.

Thracian quamdam gentem scribit quidam è veteribus ultra quatuor non posse numerare (neque ampliori) numeri meminisse.

Nunc quaedam de miraculis hujus regionis, ex Antigono.

In Chalcidica regione locus Cantharolethros dictus: exeo, quod quaecumque eum intrent animalia, salva rursum exeant; cantharus autem nullus inde effugiat, sed omnes in orbem circumagitati pereant.

In eadem, Cochrynna fluvius est, qui potus aboribus, nigros foetus facit.

Sacer mons (inter Byzantium a Cherronesum) est, ad quem mare interdum bitumen in superficie ferit.

Apud Agrios, Pontus fluvius defert alveo suo lapides carbonibus similes, hos incensos si aqua adsperseris, facilius ardent; si flabris excusceris, exstinguuntur.

Horum odorem nullum potest tolerare reptile

(ano dordi)

Apud Cinchropsoes fons est, qui gustantibus illicò mortem adfert.
Apud Botikeos lapis nascitur, qui solis appulsu igneum exhalet.
Plutarchus scribit, haud procul à Pangaeo monte fontem esse, ex quo idem vas repletum aqua si appendatur, duplex hieme quàm aestate pondus pendeat.
Plutarchus (quem Tzetzes Iunior cognominat, alius Parthenicum nominat) quaedam quoque habet in libro, et Strymone fluvio, de citharaherba, pansilypo et philadelphis lapidibus: quae quia fabulis similiora sunt, lubens praeteres.

— — — — — — — —

Magnam enim Asiae partem, quae huic adversa est sibi subiugarere atque suo nomine
Thraciam Asiaticam appellavere, mare verus Meridiem: ubi
Ulterius etiam, ad
Thraciam Cariam describit.

Thracesium vocat hanc Porphyrogennata.
Xenophon horum regnum ... quae inter Ionium sinum et Pontum Euxinum sunt maxicum vocare non veretur.
Thraces Sarapara supra Armeniam, habet praeterea Strabo.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ιστορικὸ Ἀρχεῖον Ρ.Ι.Ε.Τ. 1966